

İdrar Örneklerinden İzole Edilen Bakteriler ve Antibiyotiklere Duyarlılıklar (*)

Duygu DAĞLAR (**), Hadiye DEMİRBAKAN (**), Çiğdem YILDIRIM (**), Feryal ÖZTÜRK(**),
Ayla ÖZCAN (**), Nevgün SİPEN (**), Dilara ÖĞÜNÇ (**), Dilek ÇOLAK (**)

(*) XXXI. Türk Mikrobiyoloji Kongresi'nde (19-23 Eylül 2004, Kuşadası-Aydın) poster olarak sunulmuştur.

(**) Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Tibbi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı, Antalya

ÖZET

Bu çalışmada, Akdeniz Üniversitesi Hastanesi Merkez Laboratuvarı Mikrobiyoloji Birimi'ne Ocak 2003 ile Aralık 2003 tarihleri arasında gönderilen idrar örneklerinden izole edilen bakteriler ve antibiyotiklere duyarlılık özelliklerinin retrospektif olarak incelenmesi amaçlanmıştır.

Laboratuvara bir yıllık sürede gelen 37767 idrar örneklerinden, 3171'inde (%84) üreme saptanmıştır. Üreyen bakterilerin 2692'si (%84.9) Gram negatif, 479'u (%15.1) Gram pozitif bakterilerdir. En sık izole edilen Gram negatif bakteriler sıklık sırasına göre %45.1 *Escherichia coli*, %17.7 *Klebsiella sp.* ve %8.6 *Pseudomonas sp.* iken Gram pozitif bakteriler sırası ile %10.9 *Enterococcus sp.*, %1.8 *Staphylococcus aureus*, %1.7 *Streptococcus agalactiae* olarak bulunmuştur. En sık izole edilen *E. coli* ve *Klebsiella sp.* izolatları için en etkili antibiyotiklerin karbapenemler ve amikasin; *Pseudomonas sp.* izolatları için piperasilin-tazobaktam ve meropenem; *Enterococcus sp.* izolatları için ise glikopeptidler ve nitrofurantoin olduğu bulunmuştur. Üriner sistem infeksiyonlarına neden olan bakterilerin tanımlanmasının, antibiyotiklere duyarlılık ve direnç özelliklerinin belirlenmesinin, merkezlerin antibiyotik kullanım politikalarının şekillenmesine yardımcı olacağı için önemli ve gerekliliği düşünülmektedir.

Anahtar kelimeler: İdrar kültürü, antibiyotiklere duyarlılık

SUMMARY

Microorganisms Isolated from Urine Samples and Their Antimicrobial Susceptibilities

The aim of this study was to evaluate the microorganisms isolated from urine samples and their antimicrobial susceptibilities which were sent to Central Microbiology Laboratory of Akdeniz University Hospital between January 2003 and December 2003. Among 37767 cultured urine samples, 3171 (8.4%) were positive. Within 3171 positive cultures, 2692 (84.9%) were Gram negative and 479 (15.1%) were Gram positive. While the most frequent Gram negative bacteria isolated from urine samples were *Escherichia coli* (45.2%), *Klebsiella sp.* (17.6%) and *Pseudomonas sp.* (8.5%), Gram positives were *Enterococcus sp.* (10.9%), *Staphylococcus aureus* (1.8%), *Streptococcus agalactiae* (1.6%) respectively. For *E. coli* and *Klebsiella sp.* the most effective antimicrobial agents were carbapenems and amikacin; for *Pseudomonas sp.* the most effective antimicrobials were piperacillin-tazobactam and meropenem. It was found that glycopeptides and nitrofurantoin were the most effective antibiotics for enterococci. The identification of the microorganisms and the nature of their antimicrobial susceptibilities is thought to be important for the medical centers to determine their own antimicrobial usage policies.

Key words: Urine culture, antimicrobial susceptibility

İletişim: Duygu Dağlar

e-posta: ddaglar@akdeniz.edu.tr

GİRİŞ

Üriner sistem infeksiyonları hastane ve toplum kaynaklı infeksiyonlar içerisinde ilk sıralarda yer almaktadır. Üriner sistem infeksiyonlarının en sık etkeni *E. coli* (1) olmakla birlikte tekrarlayan idrar yolu infeksiyonlarında ve üriner sistemde yapısal anomaliler olduğunda *Proteus sp.*, *Klebsiella sp.*, *Pseudomonas sp.*, *Enterococcus sp.* ve *Staphylococcus sp.* gibi mikroorganizmaların izolasyon oranı artmaktadır (2, 3, 4). Toplumda en sık rastlanan infeksiyon olan üriner sistem infeksiyonlarının; antibiyotik kullanımı, tedavi maliyeti ve iş gücü kaybı gibi farklı sosyo-ekonomik boyutları bulunmakta, infeksiyon sonrasında gelişen komplikasyonlar ise toplum sağlığı açısından önemli sorunlar oluşturmaktadır (5).

Son yıllarda geniş spektrumlu antibiyotiklerin yaygın kullanımı sonucu Gram negatif bakterilerde direnç gelişimi artmaktadır ve bu direnç çoğu kez türler arasında aktarılmaktadır. Bu durum idrar yolu infeksiyonlarında uygun tedavi için seçilecek antibiyotiklerin önemini daha da artırmaktadır (6). Diğer yan- dan toplum kökenli ve hastane infeksiyonu olarak gelişen üriner sistem infeksiyonlarında etkenler ve antibiyotik duyarlılıklarını farklılık gösterebileceğinden mikroorganizmaların antibiyotiklere duyarlılıkları ile ilgili verilerin bilinmesi gerekmektedir (7).

Bu çalışmada; Akdeniz Üniversitesi Hastanesi Merkez Laboratuvarı Mikrobiyoloji Birimi'nde 2003 yılında idrar kültürlerinden izole edilen bakteriler ve bu bakterilerin antibiyotiklere duyarlılık özelliklerinin retrospektif olarak incelenmesi amaçlanmıştır.

GEREÇ VE YÖNTEM

Akdeniz Üniversitesi Hastanesi Merkez Laboratuvarı Mikrobiyoloji Birimi'ne bir yıllık sürede idrar yolu infeksiyonu ön tanısı ile servis ve polikliniklerden gönderilen 37767 idrar örneğinin %5 koyun kanlı agar (Biolab, Macaristan) ve Mac Conkey agarı (Biolab, Macaristan) ekmeleri yapılmıştır. Etüvde 37°C'de 18-24 saatlik inkübasyon sonrası ≥100.000 CFU/ml arası üreme gösteren idrar örnekleri pozitif kültür olarak değerlendirilmiştir. Üreme saptanan 3171 idrar örneğinde; koloniler Gram boyanma, katalaz, koagülaz, oksidaz ve üreaz enzimlerinin varlığına ve biyokimyasal özelliklerine göre tanımlanmıştır. Bakterilerin tanımlanması sırasında gerektiğinde API ID32-GN (BioMerieux, Fransa) ve API ID32-E (BioMerieux, Fransa) sistemleri kullanılmıştır. Bakterilerin çeşitli antibiyotiklere duyarlılıklarını-

nın belirlenmesi için "National Committee for Clinical Laboratory Standards" (NCCLS) önerileri dikkate alınarak doğrudan koloni süspansiyonu ile 0.5 Mc Farland bulanıklığında hazırlanan süspansiyonlar "Kirby Bauer" disk difüzyon yöntemine göre Müller Hinton agar (Oxoid, İngiltere) besiyeri yüzeyine yayılmış ve antibiyotik diskleri (Oxoid, İngiltere) besiyerine yerleştirilmiştir. Plaklar 35°C de 16-18 saat inkübe edildikten sonra, duyarlılık sonuçları NCCLS kriterlerine göre değerlendirilmiştir. Çalışmamızda kontrol suyu olarak *E.coli* ATCC 25922 ve *Pseudomonas aeruginosa* ATCC 27853 kullanılmıştır.

BULGULAR

İdrar örneklerinden izole edilen toplam 3171 mikroorganizmanın 2692'si (%84.9) Gram negatif, 479'u (%15.1) Gram pozitif bakterilerdir. Bu mikroorganizmaların 1915'i (%60) poliklinik, 1256'sı (%40) servis hastalarının idrar kültürlerinden izole edilmişdir. Gram negatif ve Gram pozitif bakterilerin servis ve poliklinik ayırmayı yapılmadan izolasyon oranları; Gram negatif bakteriler için sırasıyla %45.1 *E. coli*, %17.7 *Klebsiella sp.* ve %8.6 *Pseudomonas sp.* iken; Gram pozitif bakteriler için sırasıyla %10.9 *Enterococcus sp.*, %1.8 *S. aureus*, %1.7 *S. agalactiae* olarak bulunmuştur. Poliklinik hastalarından sıkılıkla izole edilen etkenler *E. coli* (%51), *Klebsiella sp.* (%18), *Enterococcus sp.* (%8), *Proteus sp.* (%8), *Pseudomonas sp.* (%6), *Enterobacter sp.* (%2); servis hastalarından sıkılıkla izole edilen etkenler ise *E. coli* (%36), *Klebsiella sp.* (%17), *Enterococcus sp.* (%14), *Pseudomonas sp.* (%13), *Acinetobacter sp.* (%4) olarak saptanmıştır. Bu etkenler ve izole edilen diğer bakteriler Tablo 1'de gösterilmiştir.

İdrar yolu infeksiyonlarından en sık izole edilen Gram negatif bakteriler ve antibiyotik duyarlılıkları Tablo 2'de gösterilmiştir. En sık izole edilen *E. coli* ve *Klebsiella sp.* izolatları için en etkili antibiyotikler karbapenemler (her ikisi için de %100) ve amikasin (sırası ile %97.5, %88.5); *Pseudomonas sp.* izolatları için piperasilin-tazobaktam (%94) ve meropenem (%89) olarak bulunmuştur. En sık izole edilen Gram pozitif bakteriler ve antibiyotik duyarlılıkları ise Tablo 3'te gösterilmiştir. *Enterococcus sp.* ve *S. aureus* izolatları için glikopeptidlerin (%100) en etkili antimikrobiyal ajanları olduğu saptanmıştır.

Tablo 1. İdrar örneklerinden izole edilen bakterilerin servis ve polikliniklere göre dağılımları

Mikroorganizma	İzolasyon oranı (%)	Servis n (%)	Poliklinik n (%)	Toplam
<i>E. coli</i>	45.1	458 (36.4)	973 (50.8)	1431
<i>Klebsiella sp.</i>	17.7	219 (17.4)	341 (17.8)	560
<i>Enterococcus sp.</i>	10.9	186 (15)	160 (8.3)	346
<i>Pseudomonas sp.</i>	8.6	162 (13)	110 (5.7)	272
<i>Proteus sp.</i>	6.2	40 (3.1)	158 (8.2)	198
<i>Enterobacter sp.</i>	2.3	32 (2.5)	41 (2.1)	73
<i>Acinetobacter sp.</i>	2.0	50 (4)	15 (0.8)	65
<i>Staphylococcus aureus</i>	1.8	27 (2.1)	31 (1.6)	58
<i>Streptococcus agalactia</i>	1.7	18 (1.4)	35 (1.8)	53
<i>Diger Gram negatif çomak</i>	1.5	26 (2)	22 (1.1)	48
<i>Staphylococcus saprophyticus</i>	0.7	13 (1.1)	9 (0.5)	22
<i>Morganella morganii</i>	0.6	4 (0.3)	14 (0.7)	18
<i>Stenotrophomonas maltophilia</i>	0.6	16 (1.3)	2 (0.1)	18
<i>Nonfermentatif Gram negatif çomak</i>	0.3	6 (0.4)	3 (0.2)	9
Toplam	100	1256 (100)	1915(100)	3171

Tablo 2. Poliklinik ve servis hastalarının idrar örneklerinden izole edilen Gram negatif bakterilerin antibiyotiklere duyarlılıkları (%)

Antibiyotikler	<i>E. coli</i> (n:1431)		<i>Klebsiella sp.</i> (n:560)		<i>Pseudomonas sp.</i> (n:272)	
	Plk (n:973) % D	Servis (n:458) % D	Plk (n:341) % D	Servis (n:219) % D	Plk (n:110) % D	Servis (n:162) % D
Ampisilin	45	38	0	0	Ç	Ç
Ampisilin-sulbaktam	83	78	81	66	Ç	Ç
Tikarsilin-klavulanat	79	74	80	60	67	46
Piperasilin	62	60	70	43	91	84
Piperasilin-tazobaktam	95	94	86	74	95	94
Ímipenem	100	100	100	100	97	81
Meropenem	100	100	100	100	97	82
Sefazolin	83	76	77	44	Ç	Ç
Sefalotin	64	57	70	40	Ç	Ç
Sefiksim	75	67	72	52	Ç	Ç
Sefuroksim	71	86	69	43	Ç	Ç
Sefotaksim	92	78	87	49	79	56
Sefoperazon	83	90	88	71	77	60
Seftazidim	93	91	62	72	84	71
Sefepim	95	83	90	75	83	63
Gentamisin	91	84	89	68	83	63
Tobramisin	90	95	92	80	84	65
Netilmisin	98	97	94	83	94	79
Amikasin	98	84	82	60	77	65
Aztreonom	87	93	79	68	Ç	Ç
Nitrofurantoin	93	53	80	62	11	5
TMP-SXT	59	73	78	74	66	64
Siprofloksasin	76	90	81	69	81	76
Sefoperazon-sulbaktam	92					

*Plk: Poliklinik; % D: % Duyarlılık; TMP-SXT: Trimetoprim-sulfametoksazol; Ç: Çalışılmadı

TARTIŞMA

Bu çalışmada Akdeniz Üniversitesi Hastanesi Merkez Laboratuvarı Mikrobiyoloji Birimi'nde bir yıllık sürede idrar kültürlerinden izole edilen bakteriler ve antibiyotik duyarlılıklarını incelenmiştir. Poliklinik ve servis hastalarından izole edilen mikroorganizmalar değerlendirdildiklerinde ilk üç etken sırasıyla *E. coli* (%45.1), *Klebsiella sp.* (%17.7) ve *Enterococcus sp.* (%10.9) olarak bulunmuştur. Servis hastalarında dördüncü sırayı *Pseudomonas sp.*, poliklinik hastalarında *Proteus sp.* almaktadır (Tablo 1). Birçok çalışmada da üriner sistem infeksiyonlarında en sık izole edilen mikroorganizma *E. coli* olarak bildirilmiştir. (8, 9, 10, 11, 12). *Klebsiella sp.* ve Enterokok türleri de günümüzde gideerek artan sıklıkta üriner sistem infeksiyonlarına yol açmaktadır (4, 8, 12, 13).

Bu çalışmada en sık izole edilen mikroorganizma olan *E. coli* için en etkili antibiyotikler karbapenemler (%100) ve amikasin (%97.6) olarak bulunmuştur. *E. coli* suslarında ampisilin, TMP-SXT ve sefalotin için sırasıyla %58.5, %39.5, %44 oranında direnç gözlenmiştir. Kahlmeter ve ark. (14) yaptıkları uluslararası

Tablo 3. Poliklinik ve servis hastalarının idrar örneklerinden izole edilen Gram pozitif bakterilerin antibiyotik duyarlılıklar (%)

Antibiyotikler	Enterococcus sp. (n:346)		S. aureus (n:58)		S. agalactiae (n:53)	
	Plk (n:160) % D	Servis (n:186) % D	Plk (n:31) % D	Servis (n:27) % D	Plk (n:35) % D	Servis (n:18) % D
Penisilin	70	42	10	22	88	78
Oksasillin	Ç	Ç	42	55	Ç	Ç
Vankomisin	100	100	100	100	100	100
Teikoplanin	100	100	100	100	100	100
Eritromisin	56	34	51	77	60	66
Nitrofurantoin	85	81	Ç	Ç	Ç	Ç
Siprofloksasin	68	48	58	51	Ç	Ç
Klindamisin	Ç	Ç	45	81	68	66
Rifampisin	Ç	Ç	61	74	Ç	Ç
TMP-SXT*	Ç	Ç	93	81	Ç	Ç
Gentamisin	Ç	Ç	38	55	Ç	Ç

Plk: Poliklinik; % D: % Duyarlılık; *TMP-SXT: Trimetoprim-sulfametoksazol; Ç: Çalışılmadı

çok merkezli bir çalışmada üriner sistem infeksiyonu etkeni olan *E. coli* suşlarında ampisiline yüksek oranda direnç (%30) saptanmışlardır. Fluit ve ark. (4) *E. coli* suşlarında ampisilin direncinin %46.7 olduğunu bildirmiştir. Ülkemizde üriner sistem infeksiyonları ile ilgili çalışmalarda *E. coli* suşlarının antibiyotiklere duyarlılıkları; imipenem için %98.7-100, amikasin için %94.6, TMP-SXT için %41-60.8, siprofloksasin için %43.3-90, ampisilin için %1.3-28.3 arasında bildirilmiştir (15, 16, 17, 18, 19). *E. coli* suşlarında siprofloksasin duyarlığını Yüce ve ark. (20) %82, Ulusoy ve ark. (21) %95, Yalçın ve ark. (22) %87, Leblebicioğlu ve ark. (23) %8.4-24.6 olarak bildirmiştir. Bu çalışmada siprofloksasin duyarlığı *E. coli* suşlarında %75 olarak bulunmuştur. Kinolonlar, üriner sistem infeksiyonu tedavisinde iyi bir seçenek gibi görünse de direnç gelişimi nedeniyle antibiyogram sonuçları olmadan kullanılmamalıdır.

Gram negatif bakterilerden ikinci sıklıkta izole edilen *Klebsiella sp.* için *E. coli* ile benzer oranlarda karbapenem (%100) ve amikasin (%88.5) duyarlılığı gözlenmiştir. Özkütük ve ark. (19) *Klebsiella* suşlarında en düşük direnci karbapenem ve amikasin için saptanmıştır. Tekerekoğlu ve ark. (24) Gram negatif enterik bakterilerde amikasine %99, gentamisine %93, netilmisine %77 oranında duyarlılık bildirmiştir. Sonuçlarımız diğer çalışmaların sonuçları ile uyumlu olarak bulunmuştur.

Çalışmamızda *Pseudomonas sp.* izolatları için piperasillin-tazobaktam (%94), meropenem (%89) ve amikasin (%86.5) en etkili antibiyotikler olarak saptanmıştır. Çeşitli yayınlarda *P. aeruginosa* suşlarında tüm dünyada üçüncü kuşak sefalosporinler, karbapenem ve kinolon-

lar için artan oranda direnç bildirilmektedir (4, 25). Kuruçepe ve ark. (26) *Pseudomonas sp.* suşlarının yarısında meropeneme karşı direnç saptarken, bu suşların tümünde TMP-SXT'ye karşı direnç bildirmiştir. Ülkemizde yapılan çalışmalarda yatan hastalardan izole edilen *P. aeruginosa* suşlarının antibiyotik duyarlılıkları; imipenem için %54-74, piperasillin- tazobaktam için %32-60.7, amikasin için %60-88 gibi değişen oranlarda bildirilmiştir (27, 28, 29). Bu sonuçlarla karşılaşıldığında hastanemizde saptanan direnç oranları daha düşüktür.

Bu çalışmada en sık izole edilen Gram pozitif bakteri olan Enterokok türleri için glikopeptidler, nitrofurantoin ve siprofloksasin duyarlılığı sırasıyla %100, %83 ve %58 olarak saptanmıştır. Ülkemizde klinik örnekten izole edilen ilk vankomisine dirençli Enterokok suçu Akdeniz Üniversitesi Hastanesinde 1999 yılında Vural ve ark. (30) tarafından bildirilmiştir. Son yıllarda Türkiye'de ve dünyada %2-10 arasında değişen oranlarda vankomisin direnci rapor edilmiştir (4, 31, 32). Çalışmamızda Enterokok türlerinde glikopeptid direncinin görülmemesi, ilk dirençli suşun hastanemizde izole edilmesine rağmen iyi bir eradikasyon programı uygulandığını da göstermektedir.

Çalışmamızdaki servis ve poliklinik hastalarından izole edilen mikroorganizmaların antibiyotik duyarlılık özellikleri karşılaştırıldığında servis hastalarına ait suşların antibiyotiklere duyarlılıklarının genel olarak daha düşük olduğu saptanmıştır. Birçok çalışmada da buna benzer sonuçlar elde edilmiştir (33, 34, 35). Servis hastalarında antibiyotik direncinin daha yüksek olmasının; bu hastaların daha komplike olgular olmaları, daha yoğun antibiyotik tedavisi almaları ve hastane florásındaki bakterilerle ilişkili olabileceğini düşünüyoruz.

Üriner sistem infeksiyonlarının tedavisi genellikle ampirik olarak yapılmaktadır. Buna ek olarak bakterilerin antibiyotiklere karşı direnç oranları bölgesel ve hatta aynı bölgedeki farklı hastanelerde değişiklikler gösterebilmektedir. Bu nedenle izole edilen mikroorganizmaların tanımlanması, antibiyotiklere duyarlılık ve direnç özelliklerinin belirlenmesi; ampirik tedaviye yol gösterici olduğu kadar, merkezlerin antibiyotik kullanım ve infeksiyon kontrol politikalarının şekillenmesine yardımcı olacaktır.

KAYNAKLAR

1. Jones RN: Impact of changing pathogens and antimicrobial susceptibility patterns in the treatment of serious infections in hospitalized patients. Am J Med 100 (Suppl. 6A):S3 (1996).
2. Sobel JD, Keya D: Uriner tract infections: Mandel GL, Bennett JE, Dolin R, eds. Mandell, Douglas and Bennett's Principles and Practice of Infections Diseases. 4th ed. New York: Churchill Livingstone 1995:662-90.
3. Ünal S, Akalın EH: Üriner sistem infeksiyonları. Kanra G, Akalın HE. İnfeksiyon Hastalıkları. Akut Bakteriyel İnfeksiyonlara Yaklaşım'da. Ankara: Güneş Kitabevi, 1993:167-89.
4. Fluit AC, Jones ME, Schmitz FJ, Acar J, Gupta R, Verhoef J: Antimicrobial resistance among urinary tract infection isolates in Europe: results from the SENTRY Antimicrobial Surveillance Program 1997, Antonie van Leeuwenhoek 77:147 (2000).
5. Çokca F, Tekeli E: Çeşitli klinik örneklerden izole edilen K. pneumoniae suşlarında geniş spektrumlu beta laktamazların araştırılması, Mikrobiyoloji Bült 32:1 (1998).
6. Andriole VT: Urinary tract infections in the 90's: Pathogenesis and management, Infection 20 (Supp 1-4):251 (1992).
7. Tolun V, Akbulut D, Çatal Ç, Turan N, Ang M, Ang Ö: Yatan ve ayaktan hastalardan izole edilen üriner sistem infeksiyonu etkeni Gram negatif çomakların antibiyotiklere duyarlılıkları, Türk Mikrobiyol Cem Derg 32:69 (2002).
8. Hryniwicz K, Szczypa K, Sulikowska A, Jankowski K, Betlejewska K and Hryniwicz W: Antibiotic susceptibility of bacterial strains isolated from urinary tract infections in Poland. J Antimicrob Chemother 47:773 (2001).
9. Gales AC, Jones RN, Gordon A, Sader HS, Wilke WW, Beach ML, Pfaller MA, Doern GV: and. The SENTRY Study Group Latin America Activity and spectrum of 22 antimicrobial agents tested against urinary tract infection pathogens in hospitalized patients in Latin America: report from the second year of the SENTRY Antimicrobial Surveillance Program (1998). J Antimicrob Chemother 45:295 (2000).
10. Farooqi BJ, Shareeq F, Rizvi QK, Qureshi HS, Ashfaq MK: Changing pattern of antimicrobial susceptibility of organisms causing community acquired urinary tract infections. J Pak Med Assoc 50:369 (2000).
11. Ferry S, Burman LG and Holm SE: Clinical and bacteriological effects of therapy of urinary tract infection in primary health care: relation to in vitro sensitivity testing. Scand J Infect Dis 20:535 (1998).
12. Thomson KS, Sanders WE and Sanders CC: USA resistance patterns among UTI pathogens. J Antimicrob Chemother 33(A):S 9 (1994).
13. Urbarlı A, Arı A, Erdenizmenli M, Fidan N, Özgenç O: İdrar örneklerinden soyutlanan Gram negatif bakteriler ve antibiyotik direnç oranları, İnfek Derg 15:249 (2001).
14. Kahlmeter G: The Ecosens Project: A prospective, multinational, multicentre epidemiological survey of the prevalence and antimicrobial susceptibility of urinary tract pathogens, J Antimicrob Chemother 46:15 (2000).
15. Altıparlak Ü, Özbeş A, Aktaş F: Üriner sistem infeksiyonlarından izole edilen bakterilerin çeşitli antibiyotiklere duyarlılıkları. Türk Mikrobiyol Cem Derg 32:167 (2002).
16. Arslantürk A, Yousefi Rad A, Namıkaya M: İdrar kültürlerinden izole edilen E. coli suşlarının bazı antibiyotiklere direnç durumu [özet p-170]. IX. Türk Mikrobiyoloji ve İnfeksiyon Hastalıkları Kongresi Özeti Kitabı, s.213 (1999).
17. Birengel S, Kolcu Z, Kurt H ve Tekeli E: Üriner sistem infeksiyonu etkeni olan Gram negatif bakterilerin çeşitli antibiyotiklere duyarlılıkları. [özet p-197]. IX. Türk Klinik Mikrobiyoloji ve İnfeksiyon Hastalıkları Kongresi Özeti Kitabı, s.223 (1999).
18. Erdemoğlu A, Kocabeyoğlu Ö, Birinci İ: Sefepim, meropenem ve imipenem ile diğer bazı sefalosporinlerin idrarдан izole edilen Escherichia coli ve Enterobacter suşlarına etkinliğinin karşılaştırılması. ANKEM Derg. 11:124 (1997).
19. Özktük A, Esen N, Yapar N, Şengönül A, Yuluğ N: İdrar kültürlerinden izole edilen Escherichia coli ve Klebsiella pneumoniae suşlarının çeşitli antibiyotiklere direnç durumları [özet p-172]. IX. Türk Klinik Mikrobiyoloji ve İnfeksiyon Hastalıkları Kongresi Kongre Kitabı s.214 (1999).
20. Yüce EŞ, Özgenç O, Sivrel A: Üriner sistem infeksiyonlarından soyutlanan E. coli ve Pseudomonas aeruginosa suşlarının bazı kinolonlara duyarlılıkları [özet p-27]. XVI-I. Türk Mikrobiyoloji Kongresi, 7-10 Mayıs 1996, Antalya, Özeti Kitabı, s.222, Ankara (1996).

- 21. Ulusoy S, Ökan F, Tünger A ve Ark:** İdrar yolu infeksiyonlarından soyutlanan bakteriler ve antibiotik duyarlılıklarının değerlendirilmesi. 2. Antimikrobik Kemoterapi Günleri Bildiri Kitabı p.60 İstanbul (1995).
- 22. Yalçın AN, Bakır M, Dökmetas İ, Bakıcı MZ, Benre F, Aydin BS:** Nozokomial üriner sistem infeksiyonları. KLİMİK Derg 8:127-9. (1995).
- 23. Leblebicioğlu H, Esen S:** and Turkish Nosocomial Urinary Tract Infection Study Group. Hospital acquired urinary tract infections in Turkey: a nationwide multicenter point prevalence study. J Hosp Infect 53:207 (2003).
- 24. Tekerekoğlu MS, Durmaz B, Sönmez E, Körögöl M, Şahin K:** Üriner sistem infeksiyonlarının tedavisinde kullanılan antibiyotiklere karşı in-vitro direnç durumu, İnfek Derg 12:375 (1998).
- 25. Kurutepe S, Sürücüoğlu S, Değerli K, Özbilgin A, Özbakkaloğlu B:** Üriner sistem infeksiyonlarından izole edilen Gram negatif bakterilerin çeşitli antibiyotiklere duyarlılıkları. Infek Derg 12:371 (1998).
- 26. Bonadio M, Meini M, Spitaleri P, Gigli C:** Current microbiological and clinical aspects of urinary tract infections. Eur Urol 40:439 (2001).
- 27. Aydoğan H, Küçükarslan A, Saraklı MA, Özyurt M, Başustaoğlu A:** GATA mikrobiyoloji kliniğinde izole edilen *Pseudomonas aeruginosa* izolatlarında antibiyotik direnç durumları [özet p-12/10]. XXIX. Türk Mikrobiyoloji Kongresi Özeti Kitabı, s.376 (2000).
- 28. Cesur S, Albayrak F, Birengel S, Kolcu Z, Tekeli E:** Çeşitli klinik örneklerden izole edilen *Pseudomonas aeruginosa* suşlarının karbapenem ve diğer beta laktam antibiyotiklere duyarlılıkları. Türk Mikrobiyol Cem Derg 32:203 (2002).
- 29. İnan D, Öğünç D, Gülsären F, Çolak D, Mamikoğlu L, Gültekin M:** Hastane infeksiyonu etkeni olan *Pseudomonas aeruginosa* suşlarının çeşitli antibiyotiklere karşı direnci. Mikrobiyol Bült 34:255 (2000).
- 30. Vural T, Şekerci AO, Öğünç D:** Vankomisine dirençli Enterococcus faecium suşi. ANKEM Derg 13:1 (1999).
- 31. Erbek S, Özakin C, Demirel M ve Gedikoğlu S:** İki-yüzellibeş enterokok suşunun antibiyotik duyarlılıklarının değerlendirilmesi. 3. Antibiyotik Kemoterapi Günleri s.329 (1997).
- 32. Lam S, Singer C, Tucci V, Morthland VH, Pfaffer MA, Isenberg HD:** The challenge of vancomycin-resistant enterococci: a clinical and epidemiologic study. Am J Infect Control 23:170 (1995).
- 33. Anichini P, Bordonaro P, Fontanelli A, Nicoletti P:** Frequency and antibiotic susceptibility of urinary pathogens isolated in the microbiology and virology laboratory of the Careggi General Hospital in the period July-December 1996. Minerva Urol Nefrol 51:217 (1999).
- 34. Cermak P, Veselsky Z:** Urinary tract infections still a real problem, Cas Lek Cesk 139:426 (2000).
- 35. Gruneberg RN:** Changes in urinary pathogens and their antibiotic sensitivities 1971-1992, J Antimicrob Chemother 33 (Suppl. A):1 (1994).